U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci **žalobce: D. A. T.,** proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2005, č. j. 60 Az 168/2004 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

V záhlaví blíže označeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byla zamítnuta žaloba žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2003, č. j. OAM - 4312/VL - 07 - P17 - 2003, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a bylo vysloveno, že se na něho nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, přičemž zároveň uvedl, že jako laik a cizinec potřebuje právní zastoupení a sám nemá dostatek prostředků k zaplacení advokáta. Proto požádal o ustanovení právního zástupce soudem. Výzvou ze dne 21. 2. 2005 požádal Krajský soud v Plzni stěžovatele, aby soudu předložil řádně vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Takové prohlášení stěžovatel soudu doložil, ale uvedl v něm, že je svobodný a nedoložil ani výdělkové poměry manželky, což je v rozporu s obsahem jeho kasační stížnosti, kde uvedl, že na území České republiky pobývá s manželkou, která podniká. Proto byl stěžovatel krajským soudem opět vyzván, aby uvedený rozpor odstranil. Na tuto výzvu stěžovatel ve stanovené lhůtě nereagoval, a proto Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 25. 5. 2005, č. j. 60 Az 168/2004 - 53, rozhodl, že stěžovateli zástupce neustanovuje. V návaznosti na toto rozhodnutí soudu byl stěžovatel dne 21. 6. 2005 vyzván, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi, jehož si zvolil k zastupování své osoby v řízení o kasační stížnosti. Na tuto výzvu stěžovatel ve stanované lhůtě nereagoval a plnou moc k zastupování soudu nedoložil.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních

zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s. ř. s.“/). Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelem splněna.

Nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout. S ohledem na toto rozhodnutí Nejvyšší správní soud již nepovažoval za nutné rozhodovat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu